

[Steffensen]

Der er noget, hr. Lenger må have misforstået. Jeg har ikke beskyldt klinikkerne for at være årsag til det dalende fødselstal. Jeg har derimod påpeget, at det er nødvendigt, når vi nu behandler disse problemer, at vi gør os klart, om det grundlag, vi rådgiver efter, er tilstrækkelig effektivt i retning af at tilskynde til, at vi får et højere fødselstal, og det er noget ganske andet.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne understrege det, som også står i fremsættelsestalen, nemlig amternes mulighed for at vælge, hvilken form de finder er den rigtigste, når de tager hensyn til geografiske, trafikale og andre lokale forhold i deres amt, når de skal drøfte, hvordan denne vejledning skal foregå bedst muligt af hensyn til de unge mennesker. Det lyder måske lidt vanvittigt, når man siger, at både trafikale og geografiske forhold kan spille ind her, men det betyder faktisk noget. Hvis de unge mennesker skal køre meget langt for at få denne vejledning på en klinik, har man gjort dem en bjørnetjeneste i forhold til dette forslag, hvor vi lægger vægt på, at amtskommunerne efter egen vurdering kan se på, om forholdene i deres amt er af en sådan art, at det kunne være rimeligt måske både at have en klinik og at have vejledningen hos de praktiserende læger, eller amtskommunerne finder, at en vejledning hos de praktiserende læger kunne være det rigtige i deres amt; det må afgøres efter en lokal vurdering.

Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at lave nogle regler, som er så stive, at de i virkeligheden ødelægger det, vi allerhelst gerne ville, nemlig at opføre os ordentligt over for de unge mennesker, som gerne skulle have glæde af dette her.

For fru Hanne Andersen gav forslaget anledning til nogle principielle overvejelser, som jeg faktisk var vældig glad for. En gang imellem holder ordførerne sig strikte til, hvad der faktisk står i lovforslaget, men her fik vi nogle synspunkter, der var lidt rundere, end selve lovforslaget betingede, og det var jeg egentlig forfærdelig glad for, specielt selvfølgelig fordi jeg var vældig enig i de synspunkter, som fru Hanne Andersen kom med.

Jeg er enig i, at det er meget vigtigt, at vi lægger vægt på denne vejledning af de unge.

Jeg er selv meget bekymret over det meget store antal aborter, som vi har i dette land. Jeg synes ikke, det er rimeligt, heller ikke når vi ser på det faldende fødselstal eller i det hele taget på, hvad disse skæbner kan betyde for de unge piger, som kommer ud for noget sådant.

Jeg kan oplyse, at jeg for et stykke tid siden har bedt forebyggelsesrådet om at undersøge, om vi kan gøre noget mere for at forebygge disse mange aborter, og det er måske også en del af et svar til hr. Steffensen, som jeg har set også i dagspressen har udtalt bekymring for de mange aborter. Den deler jeg, og jeg mener, vi skal gøre en meget stor indsats for at se, om vi kan komme de unge til hjælp.

Derfor er det meget vigtigt for mig at præcisere, at der med dette lovforslag netop ikke er tale om en forringelse, men faktisk er tale om, at de lokale myndigheder må kunne planlægge deres vejledning sådan, som de finder rigtigst i deres lokale område.

Til fru Birthe Hansen. Jeg prioriterer altså valgmulighederne for amterne højt, og jeg mener, som jeg nu har givet udtryk for, at de sandelig selv kan vurdere, hvordan de ønsker at give denne vejledning, om den skal gives hos den praktiserende læge eller på klinikken. Som det er blevet sagt her, har en række amtskommuner skønnet, at de bedre kan give denne vejledning på en anden måde, og jeg må altså sige, at det ikke er rimeligt over for amtskommuner, der finder, at de kan lave det bedre på en anden måde, at vi presser dem til nogle løsninger, som de så ikke går helhjertet ind i. Det kommer der under ingen omstændigheder noget godt ud af.

Så sagde fru Birthe Hansen noget om, at det var forhandlingsstof. Det er da rigtigt, at dette vil være forhandlingsstof mellem amtskommunen og de praktiserende læger som så meget andet. Det kan ind imellem volde nogle problemer, men det er ikke spor forskelligt fra en hel række andre ordninger, vi har inden for sundhedsvæsenet, og skulle det mod forventning blive dyrere at lave denne valgmulighed mellem gruppe 1- og gruppe 2-sikrede, vil amtsrådene nok være klar til også at vurdere det, når de skal tage stilling til den valgmulighed, de får med dette lovforslag.

I anledning af spørgsmålet fra fru Birthe Hansen om skoleklasser skal jeg sige, at vi forventer, at den konflikt, vi har løbende på